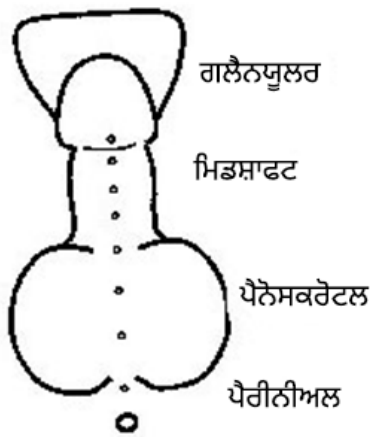

ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਅਤੇ ਕੋਰਡੀ ਕੀ ਹੈ?

ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਲਿੰਗ ਦੀ ਸੰਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਆਮ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੂਤਰ-ਨਾਲੀ (ਭਾਵ ਕਿ ਉਹ ਨਾਲੀ ਜੋ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬਲੈਡਰ ਤੋਂ ਪਿਸ਼ਾਬ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦੀ ਹੈ) ਦਾ ਛੇਕ ਲਿੰਗ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਛੇਕ ਲਿੰਗ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੰਡਕੋਸ਼ ਅਤੇ ਗੁਦਾ ਦੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਸਕਿੰਨ ਤੱਕ ਕਿਤੇ ਵੀ ਸਥਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੋਰਡੀ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਰਡੀ ਤੋਂ ਭਾਵ ਲਿੰਗ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਜਾਣ ਤੋਂ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਨਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:

- **ਡਿਸਟਲ ਜਾਂ ਗਲੈਨਯੂਲਰ:** ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਕਿਸਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੇਕ ਲਿੰਗ ਦੇ ਸਿਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- **ਮਿਡਸਾਫਟ:** ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਛੇਕ ਲਿੰਗ ਦੇ ਸਾਫਟ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- **ਪੈਨੋਸਕਰੋਟਲ:** ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਛੇਕ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲਿੰਗ ਅਤੇ ਅੰਡਕੋਸ਼ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।
- **ਪੈਰੀਨੀਅਲ:** ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਛੇਕ ਅੰਡਕੋਸ਼ ਦੀ ਥੈਲੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਘੱਟ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕਿੰਨੀ ਆਮ ਹੈ?

ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਹਰੇਕ 150-300 ਮੁੰਡਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ 15% ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ 8% ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ?

ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਦੀ ਅਸਲੀ ਵਜ੍ਹਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜੋ ਇਸਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੈਨੇਟਿਕਸ, ਵਾਤਾਵਰਨ ਅਤੇ ਹਾਰਮੋਨ ਉਹ ਕਾਰਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਦਾ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਛੇਕ ਗ਼ਲਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਫੋਰਸਕਿੰਨ ਅਕਸਰ ਅਧੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੁੱਡ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਡੋਰਸਲ ਹੁੱਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਅਤੇ ਲੱਛਣ ਕੀ ਹਨ?

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਦੇ ਕੋਈ ਲੱਛਣ ਨਾ ਹੋਣ।

ਜੇਕਰ ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕੋਰਡੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਹ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ:

- ਮੂਤਰ ਨਾਲੀ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖ ਪਾਉਣਾ ਅਤੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
- ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਲਿੰਗ ਦਾ ਆਕਾਰ ਟੇਢਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸੁਅਲ ਡਿਸਫੰਕਸ਼ਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ
- ਜੇਕਰ ਮੂਤਰ ਨਾਲੀ ਦਾ ਛੇਕ ਅੰਡਕੋਸ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਨਨ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ

ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਵਾਲੇ ਕੁੱਝ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਗਰਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲੱਛਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂ ਮਰੀਜ਼ ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਅਤੇ ਕੋਰਡੀ ਦੀ ਸਰਜਰੀ ਨਾਲ ਲਿੰਗ ਦੀ ਦਿੱਖ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਮਰੀਜ਼/ਪਰਿਵਾਰ ਡਾਕਟਰ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰਕੇ ਇਸਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਕੋਰਡੀ ਜਾਂ ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਕਿਸੇ ਦਵਾਈ ਨਾਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਹ ਸਰੀਰਕ ਵਿਕਾਰ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਅਕਸਰ ਸਰਜਰੀ ਨਾਲ ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਦਾ ਇਲਾਜ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੇਖਭਾਲ ਟੀਮ ਸਰਜਰੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਤਾਂ ਕਰੇਗੀ ਜੇਕਰ:

- ਮੂਤਰ-ਨਾਲੀ ਦੇ ਛੇਕ ਨੂੰ ਲਿੰਗ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਪਿਸ਼ਾਬ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
- ਲਿੰਗ ਦੇ ਵਲੂ (ਜੇਕਰ ਕੋਰਡੀ ਹੈ) ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਭੋਗ ਸਮੇਂ ਦਰਦ ਦੇ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਪੀਡੀਆਟ੍ਰਿਕ ਯੂਰੋਲੋਜਿਸਟ ਨੂੰ ਸਰਜੀਕਲ ਰਿਪੇਅਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਫੋਰਸੈਕਿੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਸੁੰਨਤ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਸਰਜੀਕਲ ਰਿਪੇਅਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਰਜਰੀ ਲਈ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਰਾਤ ਲਈ ਰੁਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਐਨਸਥੀਜ਼ਿਆ ਦੇ ਕੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਰਜੀਕਲ ਰਿਪੇਅਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸੰਭਾਵਿਤ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ

ਹਾਈਪੋਸਪੇਡੀਆ ਸਰਜਰੀ ਬਹੁਤ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੁੱਝ ਸੰਭਾਵਿਤ ਜਟਿਲਤਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਛੇਕ ਜਾਂ ਡੂੰਘਾ ਜ਼ਖਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੇਕ ਵਿੱਚੋਂ ਪਿਸ਼ਾਬ ਲੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਸਰਜਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੂਤਰ-ਨਾਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਮੜੀ ਜੰਮ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਮੂਤਰ ਨਾਲੀ ਦਾ ਮਾਰਗ ਤੰਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਪਿਸ਼ਾਬ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸਰਜਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਿਊਰੀਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Last Updated: 10/2025 per Jodie Johnson